

Cal anar molt en compte a l'hora d'informar sobre immigració. Gire i regire pàgines de diaris i de revistes, escolte, atent, emissores de ràdio de t, diversos colors i olors, contemple astorat certs noticiaris televisius de gran audiència on reiteradament és produeix el vici informatiu —unes vegades amb premeditació i unes altres per rutina productiva— d'encadenar i mesclar notícies sobre immigració amb notícies sobre delinqüència, quan —si bé actualment són dos fenòmens potser tangents en algun punt— en absolut, de cap manera, formen una intersecció causa-efecte. Aquesta causa-efecte és tan discriminatòria i/o racista com qualsevol altra acció que es pugue reproduir al carrer. Per exemple: si ens parlen, en qualsevol noticiari, de l'arribada de 100 immigrants més a les costes de Gibraltar, per quina raó o mal hàbit, tot seguit ens informen, posem per cas, de cinc assassinats en Madrid en un sol cap de setmana. D'aquesta manera, tots els missatges sobre immigració arriben negativament connotats al receptor en ser encadenades amb informacions de sucesos amb les quals no tenen res a veure. La inclusió d'un problema que de base és completament social —i no criminal o judicial— dins de l'agenda de sucesos dels mitjans de comunicació és, d'una banda, una trista manera de fer-li el joc a agrupacions ultradretanes que autojustifiquen així el seu odi perseverant en la seua xenofòbia (recordem la perplexitat de la majoria dels francesos davant de l'ascens de Le Pen) i d'una altra banda, aquesta barreja de fenòmens tan mediatitzada, manipul.lada, crea una gran inseguretat ciutadana i una por que, d'augmentar, pot reproduir t, més discriminació i racisme. Per això, siguem molt cauts, i no caiguem en una rutina productiva de notícies que deixen a la persona immigrant més desamparada del que, per si, ja està.